

عنوان مقاله:

زیبایی شناسی علم در نهج البلاغه

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات و فرهنگ (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

معصومه رضایی منش - دکتری زبان و ادبیات عربی عضو هیات علمی دانشگاه فرهنگیان مازندران

خلاصه مقاله:

از جمله جلوه های زیبا و جذاب ادبی در نهجالبلاغه تصویرهای هنری شگرف آن است. امام علی (ع) این روش یعنی، تصویرپردازی بلاغی مطابق با دادهپردازی معنایی را برای تاثیرگذاری بیشتر بر مخاطبان به کار گرفته است. پژوهش حاضر از منظر کلینگر تصویر بافتی به بررسی تصویر هنری علم در نهجالبلاغه پرداخته است. حضرت (ع) از تصویرپردازی به عنوان ابزاری قدرتمند برای تثبیت معانی، ملموس نمودن مفاهیم انتزاعی و وسعتبخشی و هنرآفرینی، در عبارات ارزشمند نهج البلاغه استفاده نموده و با به کار بردن به موقع هر یک از صنایع بدیعی مذکور ضمن ایجاد مبالغه و تاکید در کلام بر تاثیر آن بر مخاطب، بر رونق و زیبایی آن مضامین افزوده است. اسلوب نهجالبلاغه، اسلوبی هنری است، مرکب از عناصر مختلفی که از ذهن، درون و ذوق حضرت تراوش میکند، کلام علی (ع) سرشار از عناصر اندیشه و تفکر، تجسم بخشی، عنصر عاطفه به انضمام عنصر الفاظ و کلمات مناسب، برای بیان افکار والاست. حضرت (ع) با این اسلوب درک مخاطب را قبل از عقل او مورد خطاب قرار میدهد و بر جایگاه زیبایی، تاثیر، نغز بودن و قدرت میایستد تا بر قلبهای مخاطبان تسلط یابد.

کلمات کلیدی:

نهج البلاغه، علم، تصویر، تصویرپردازی، زیبایی شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/799102>

